

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie z zażalenia **W. S.**
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 30 kwietnia 2025 r.
wniosku Sądu Rejonowego w Inowrocławiu
zawartego w postanowieniu z dnia 4 marca 2025 r., sygn. akt II Kp 88/25
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę o sygn. akt II Kp 88/25 do rozpoznania innemu
sądowi równorzędnemu – Sądowi Rejonowemu w Słupcy.**

[J.J.]

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 marca 2025 r. Sąd Rejonowy w Inowrocławiu w sprawie o sygn. akt II Kp 88/25, wystąpił w trybie art. 37 § 1 k.p.k. do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

Motywuując to wystąpienie wnioskodawca wskazał, że do przedmiotu rozpoznania niniejszej sprawy należy zażalenie wniesione przez W. S. na postanowienie o umorzeniu śledztwa w sprawie dotyczącej wieloletniego sędziego Sądu Rejonowego w Inowrocławiu – X. Y., która pełniła funkcję prezesa Sądu

Rejonowego w Inowrocławiu, a także wiceprezesa Sądu Okręgowego w Bydgoszczy, natomiast aktualnie jest sędzią Sądu Okręgowego w Bydgoszczy, delegowaną do orzekania w Sądzie Rejonowym w Inowrocławiu.

W tej sytuacji – w ocenie wnioskodawcy – orzekanie w przedmiocie rzeczzonego zażalenia przez Sąd Rejonowy w Inowrocławiu mogłoby godzić w dobro wymiaru sprawiedliwości, ze względu na charakter sprawy oraz relacje sędziego X. Y. z innymi sędziami orzekającymi w tym sądzie i na obszarze właściwości Sądu Okręgowego w Bydgoszczy, a nawet całej apelacji gdańskiej, z uwagi na pełnione przez ww. sędziego funkcje.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 37 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy może z inicjatywy właściwego sądu lub na wniosek prokuratora przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, jeżeli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. Przepis ten, statuując wyjątek od reguły rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy, nie podlega interpretacji rozszerzającej. Nie każda zatem okoliczność może skutkować ewentualnym przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Za taką uznać należy sytuację, w której postronny i niezainteresowany sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy obserwator procesu, może powziąć podejrzenia co do braku bezstronności sądu właściwego w rozpoznaniu tej sprawy. Ocenę wystąpienia przesłanki z art. 37 § 1 k.p.k. powinny jednak determinować realia konkretnego przypadku.

Zdaniem Sądu Najwyższego, opisana wyżej sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie. Uznać należy, że rozpoznanie zażalenia przez Sąd Rejonowy w Inowrocławiu – w którym orzeka sędzia (pełniący też uprzednio funkcje kierownicze w wymiarze sprawiedliwości na obszarze właściwości Sądu Okręgowego w Bydgoszczy), której żalący przypisuje popełnienie przestępstwa – może rodzić tak po stronie skarżącego, jak też innych obserwatorów funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości, określone wątpliwości co do gwarancji prawidłowego procedowania. Zaaprobowanie tej sytuacji godziłoby w dobro wymiaru sprawiedliwości, bowiem podawałoby w wątpliwość naturalne i

normatywnie uzasadnione oczekiwanie, że postępowanie odwoławcze zostanie prowadzone bezstronnie, wnikliwie i sprawnie.

Powyższe implikowało rozstrzygnięcie uwzględniające przedstawiony wniosek, dlatego Sąd Najwyższy przekazał przedmiotową sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Słupcy, pozostającemu w obszarze właściwości Sądu Okręgowego w Koninie (apelacja poznańska).

Z tych względów orzeczono jak w postanowieniu.

[J.J.]

[r.g.]